

L. obz. 1056/03/20 13

15 marca 2013 roku, Warszawa

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Departament Własności Intelektualnej i Mediów
Ul. Krakowskie Przedmieście 15/17
00-071 Warszawa

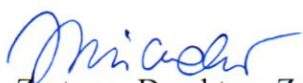
Dot. pisma DWIM/206/13.

Szanowni Państwo,

dziękując za zaproszenie do konsultacji społecznych na temat cywilnych środków egzekwowania praw własności intelektualnej przesyłam w imieniu Stowarzyszenia Filmowców Polskich wypełniony kwestionariusz odnoszący się do wybranych praktycznych aspektów dochodzenia roszczeń z tytułu praw własności intelektualnej.

Z poważaniem,

Sylwia Biaduń

Zastępca Dyrektora ZAPA

1. Kwestionariusz odnoszący się do wybranych praktycznych aspektów dochodzenia roszczeń z tytułu praw własności intelektualnej.

Warszawa, dnia 15 marca 2013 r.

Konsultacje społeczne na temat cywilnych środków egzekwowania praw własności intelektualnej

Niniejsze konsultacje dotyczą praktycznych aspektów stosowania przepisów dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, powoływanej dalej jako „dyrektywa”, jak również wdrażających ją przepisów prawa polskiego, w tym:

- ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r., Nr 90, poz. 631 z późn. zm.), powoływanej dalej jako „ustawa o prawie autorskim”;
- ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), powoływanej dalej jako „Kpc”;
- ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117 z późn. zm.), powoływanej dalej jako „Prawo własności przemysłowej”;
- ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128 poz. 1402 z późn. zm.), powoływanej dalej jako „ustawa o ochronie baz danych”;
- ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. Nr 137, poz. 1300 z późn. zm.), powoływanej dalej jako „ustawa o ochronie odmian roślin”.

I. Pytania ogólne

1. *Jakie znaczenie mają prawa własności intelektualnej w Państwa działalności lub działalności podmiotów przez Państwa reprezentowanych?*

W działalności SFP prawa własności intelektualnej odgrywają podstawową rolę, gdyż SFP zarządza prawami do utworów audiowizualnych i dochodzi swoich roszczeń na drodze postępowań sądowych.

2. *Jak oceniają Państwo skalę naruszeń praw własności intelektualnej w sektorze Państwa działalności lub działalności podmiotów przez Państwa reprezentowanych, rozróżniając pomiędzy naruszeniami na skalę komercyjną i niekomercyjną? Jaki wpływ mają obie kategorie naruszeń na tę działalność i na cały sektor? W oparciu o jakie kryteria dokonują Państwo powyższej oceny?*

Zdecydowanie przeważają naruszenia na skalę komercyjną. Skala naruszeń w sektorze praw autorskich w Polsce jest bardzo duża. Dotyczy to zarówno wynagrodzeń przysługujących współtwórcom utworów audiowizualnych, jak i licencji na dokonywanie przekazu kablowego. Praktycznie od 2009 r. prawie wszystkie umowy w przedmiocie insertów oraz przekazu kablowego są zawierane dopiero po przeprowadzeniu procesów

sądowych. Ta sytuacja bardzo niekorzystnie wpływa na sektor twórczości i przemysłu audiowizualnego, gdyż uprawnieni otrzymują należne im wynagrodzenia z ogromnym opóźnieniem, a często po wieloletnim procesie nie są w stanie ich uzyskać, gdyż w międzyczasie ulega likwidacji podmiot zobowiązany. Znaczący jest koszt prowadzonych postępowań.

3. *W jakim charakterze i jak często uczestniczą Państwo w sądowych postępowaniach cywilnych dotyczących naruszeń praw własności intelektualnej, w tym naruszeń dokonywanych na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej?*

SFP występuje jako powód w bardzo wielu procesach sądowych, wyłącznie na terenie Polski. W latach 2009 -2012 było to ponad 100 procesów.

4. *Jak często spotykają się Państwo z roszczeniami związanymi z nielegalnym udostępnianiem przedmiotów praw autorskich i praw pokrewnych w internecie? Jak często udostępnianie to ma charakter komercyjny a jak często niekomercyjny?*

Utwory audiowizualne, co do których SFP wykonuje zbiorowy zarząd, są bardzo często umieszczane nielegalnie w Internecie, głównie w celach zarobkowych.

5. *Czy spotykają się Państwo z roszczeniami związanymi z naruszeniem autorskich praw osobistych, polegających np. na naruszeniu treści i formy utworu poprzez dokonywanie jego przeróbek, nierzetelnego wykorzystania czy braku zgody twórcy na dany rodzaj korzystania z utworu? Proszę o uwzględnienie zarówno przypadków naruszeń na skalę komercyjną jak i niekomercyjną.*

Z naruszeniami autorskich praw osobistych SFP nie spotyka się często, natomiast brak zgody twórcy na dany rodzaj korzystania z utworu jest kwalifikowany jednocześnie, jako naruszenie autorskich praw majątkowych i te naruszenia nasiliły się w ostatnich latach ze względu na zerwanie przez Polską Izbę Komunikacji Elektronicznej kontraktu generalnego.

6. *Jaki jest – z Państwa punktu widzenia bądź z punktu widzenia podmiotów przez Państwa reprezentowanych – najbardziej istotny cel dochodzenia roszczeń w przypadkach naruszeń praw własności intelektualnej:*

- a. *wyeliminowanie samego naruszenia bądź jego skutków;*
- b. *zapobieżenie jego kontynuowaniu;*
- c. *zniechęcenie do dokonywania naruszeń w przyszłości;*
- d. *zrekompensowanie szkody wyrządzonej naruszeniem;*
- e. *inne?*

Wyeliminowanie naruszenia i zrekompensowanie szkody wyrządzonej naruszeniem.

7. *Jak oceniają Państwo system egzekwowania praw własności intelektualnej w Polsce, w szczególności na drodze cywilnoprawnej? Jakie czynniki zachęcają do korzystania z tej drogi dochodzenia roszczeń a jakie stanowią w tym zakresie barierę?*

System egzekwowania praw własności intelektualnej w Polsce, w szczególności jeśli idzie o prawa autorskie, jest bardzo niewydolny.

Wynika to z szeregu przyczyn, wśród których należy wymienić:

- niedoskonałość przepisów prawa (brak jasności przyjętych rozwiązań),
- brak wyspecjalizowanych sądów, co powoduje brak wiedzy merytorycznej sędziów,
- niechęć sędziów do rozstrzygania samodzielnie spraw i nagminne powoływanie biegłych dla wyjaśnienia kwestii, które winien rozstrzygać samodzielnie sąd,
- znaczna rozbieżność w rozstrzyganiu spraw opartych na tych samych podstawach prawnych i faktycznych,
- długotrwałość postępowań,
- rozstrzyganie w sprawach egzekucyjnych przez inny sąd niż ten, który wydał wyrok, co znacznie przedłuża postępowanie, gdyż sądy ściągają akta spraw z sądów, które wydały wyroki,
- brak dobrych przepisów regulujących naruszenia w Internecie i obowiązki ISP,
- brak należytej wiedzy w zakresie zbiorowego zarządu.

Czynnikiem zachęcającym jest okoliczność, że w praktyce nie istnieje inna ścieżka zmuszenia użytkowników do przestrzegania prawa.

8. *Co jest najbardziej kosztownym elementem postępowań cywilnych w sprawach o naruszenia praw własności intelektualnej?*

Najbardziej kosztownym elementem jest wysokość wpisów i długotrwałość procesów.

9. *Jak oceniają Państwo przygotowanie polskich sądów do rozpoznawania spraw dotyczących naruszeń praw własności intelektualnej? Czy – z punktu widzenia Państwa praktyki – orzecznictwo sądów jest jednolite czy też występują w nim rozbieżności? Jakiego rodzaju są to rozbieżności (w miarę możliwości proszę o podanie przykładów) i czym mogą one być spowodowane?*

Z niewielkimi wyjątkami polskie sądy są bardzo słabo przygotowane do rozstrzygania spraw z zakresu własności intelektualnej. Występują znaczne rozbieżności w orzeczeniach. Dotyczy to np. podejścia do roszczeń zakazowych w przypadku korzystania z praw bez wymaganej umowy licencyjnej. Zdarza się stanowisko, zgodnie z którym nie orzeczenie zakazu na czas trwania procesu ma być korzystniejsze dla uprawnionych, gdyż podmiot naruszający będzie miał z czego zapłacić w przyszłości odszkodowanie. Rozbieżności występują także w odniesieniu do wysokości zasądzanych odszkodowań. Wydaje się, że rozbieżności te są spowodowane brakiem wiedzy sądów w przedmiocie systemu zbiorowego zarządu, umów o wzajemnej reprezentacji i generalnie nieumiejętnością zastosowania istniejących instrumentów prawnych.

10. *Z jakimi trudnościami spotkali się Państwo w przypadku dochodzenia roszczeń związanych z naruszeniami praw własności intelektualnej w innych państwach członkowskich UE?*

SFP nie prowadziło postępowań na terenie innych krajów.

II. Skuteczność i sprawność procedur cywilnych

11. *Czy w przypadkach naruszeń praw własności intelektualnej korzystają Państwo z alternatywnych, pozasądowych lub polubownych metod rozstrzygania sporów? Jak oceniają Państwo dostępność i efektywność tego rodzaju mechanizmów w Polsce?*

SFP nie korzysta z formalnych polubownych metod rozstrzygania sporów, takich jak np. mediacje, gdyż brak jest w tym zakresie wykwalifikowanych mediatorów, którzy cieszyli by się szacunkiem i zaufaniem obu stron. KPA nie spełnia swoich funkcji, gdyż przepisy ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych nie dają podstaw do należytego przeprowadzenia postępowań o zatwierdzenie tabel. W tej sytuacji pozostają uprawnionym wyłącznie procesy sądowe.

12. *Jaki jest – na podstawie Państwa praktyki – średni czas trwania poszczególnych etapów postępowania cywilnego dotyczącego naruszenia praw własności intelektualnej:*

- a. *postępowania w sprawie zabezpieczenia roszczeń, od momentu złożenia wniosku do wydania prawomocnego postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia? - 1 - 2 miesiące*
- b. *postępowania rozpoznawczego, od momentu złożenia pozwu do wydania orzeczenia w pierwszej instancji? 2 - 4 lat*
- c. *postępowania odwoławczego, od momentu złożenia apelacji do wydania prawomocnego orzeczenia w sprawie? 0,6 - 1 roku*

13. *Czy Państwa zdaniem zasadne byłoby dokonanie na szczeblu unijnym harmonizacji:*

- a. *zasad postępowań przyspieszonych w sprawach o naruszenia praw własności intelektualnej; Nie.*
- b. *szczegółowych (w stosunku do rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń) zasad postępowania w sprawach drobnych roszczeń dotyczących naruszeń praw własności intelektualnej; Nie.*
- c. *zasad postępowań przyspieszonych w sprawach o naruszenia wspólnotowego znaku towarowego oraz wzorów wspólnotowych; Nie.*
- d. *zasad postępowania w sprawach drobnych roszczeń dotyczących naruszenia wspólnotowego znaku towarowego oraz wzorów wspólnotowych? Nie.*

14. Jakie środki ochrony pozwanego należałoby wprowadzić w odniesieniu do postępowań wymienionych w punkcie powyżej?

III. Roszczenia informacyjne

Art. 8 dyrektywy przewiduje możliwość występowania z roszczeniem o udzielenie informacji o pochodzeniu i sieciach dystrybucji towarów lub usług naruszających prawa własności intelektualnej. W polskich przepisach roszczenie informacyjne zostało określone

w art. 80 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o prawie autorskim, art. 286¹ ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 Prawa własności przemysłowej, art. 11a ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o ochronie baz danych oraz art. 36b ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o ochronie odmian roślin.

15. *W jaki sposób dokonywana jest identyfikacja podmiotu naruszającego prawa własności intelektualnej? Jaką rolę pełnią tu pośrednicy, których usługi są wykorzystywane do dokonywania naruszeń praw własności intelektualnej?*

W niektórych obszarach korzystania z utworów identyfikacja jest prosta, w innych bardzo trudna. Taka sytuacja dotyczy np. podmiotów zobowiązanych do wypłaty wynagrodzenia współtwórcom utworów audiowizualnych z tytułu reprodukcji dla własnego użytku prywatnego. Często nie ma możliwości ustalenia, kto dokonywał zwielokrotnienia i w jakiej ilości egzemplarzy. Rejestr nośników optycznych w niczym nie pomaga, gdyż nie podanie danych do rejestru nie jest zagrożone żadną sankcją.

W odniesieniu do Internetu jest niezmiernie trudne uzyskanie danych adresowych osoby, która nielegalnie zamieszcza utwory w Internecie. Z kolei ISP to najczęściej spółki, które mają siedzibę na Cyprze lub w innym odległym kraju, stąd wytoczenie przeciw nim powództwa łączy się z ogromnym nakładem czasowym i finansowym.

16. *Z jakimi problemami spotkali się Państwo w tym zakresie? W przypadkach odmowy udostępnienia informacji – jakie były jej przyczyny?*

W przypadku roszczeń dochodzonych przez SFP głównym problemem jest złe ukształtowanie art. 80 ustawy pr. aut. Przewidziane tam roszczenie informacyjne, jak i inne ułatwienia procesowe dotyczą wyłącznie naruszenia praw bezwzględnych. Jeśli idzie o roszczenia o wynagrodzenia nie można z tych środków skorzystać. Innym problemem jest to, że orzeczenia w sprawach o udzielenie informacji zapadają w procesie a nie w postępowaniach pomocniczych, takich jak zabezpieczenie.

IV. Procedury informowania o zarzucanym naruszeniu prawa

17. *Czy w odniesieniu do pośrednika, którego usługi są wykorzystywane przez osobę trzecią do dokonywania naruszeń praw własności intelektualnej, użytecznym mechanizmem jest (lub mogłoby być) informowanie go o tym fakcie, celem uniemożliwienia dalszych działań naruszających prawo? Jakie są Państwa doświadczenia w tym zakresie?*

Zawiadamianie pośrednika miałoby sens, gdyby polskie prawo odpowiednio ukształtowało odpowiedzialność takich pośredników, bez takich reguł powiadomienia niewiele dają.

18. *Czy w odniesieniu do podmiotu naruszającego prawa własności intelektualnej, lub co do którego zachodzi podejrzenie naruszenia, uznają Państwo za użyteczne informowanie go o tym fakcie? Jakie są Państwa doświadczenia w tym zakresie?*

Użytkownicy, którzy dopuszczają się naruszeń na skalę komercyjną doskonale sami wiedzą, że naruszają prawo. Drobni naruszycciele nie są natomiast z reguły znani, gdyż trudno uzyskać ich dane osobowe.

19. *Czy tego rodzaju procedury informowania byłyby użyteczne w przypadku naruszeń dokonywanych w innym państwie członkowskim UE lub pośredników mających siedzibę w innym państwie członkowskim UE? Jakie są Państwa doświadczenia w tym zakresie?*

20. *Czy w przypadku:*

a. *naruszeń dokonywanych na skalę handlową (rozumianych jako działania mają na celu uzyskanie bezpośrednio lub pośrednio zysku lub innej korzyści ekonomicznej, z wyłączeniem działań konsumentów będących w dobrej wierze);*

b. *podmiotu notorycznie dokonującego naruszeń*

powyższym procedurom notyfikacji powinny towarzyszyć dodatkowe działania, takie jak np. zawieszenie konta internetowego podmiotu naruszającego, lub co do którego zachodzi podejrzenie naruszenia?

Notyfikacja, aby odnosiła skutek musi być powiązana z sankcją, o ile podmiot nie zastosuje się do wezwania zaprzestania naruszeń.

V. Zabezpieczenie roszczeń

Dyrektywa określa środki tymczasowe i zabezpieczające, mające na celu zabezpieczenie roszczeń w sprawach o naruszenie praw własności intelektualnej.

Problematykę środków tymczasowych i zabezpieczających w sposób całościowy regulują przepisy Kpc (art. 730 i nast.), w szczególności dotyczące zabezpieczenia roszczeń niepieniężnych (art. 755 Kpc).

21. *Z jakimi trudnościami dotyczącymi zabezpieczenia roszczeń w przypadku naruszeń praw własności intelektualnej spotkali się Państwo w praktyce?*

Sądy nie stosują należycie przepisów o zabezpieczeniu często wymagając nie tylko uprawdopodobnienia roszczenia, ale także pełnego dowodu.

Istotny jest praktycznie brak możliwości zabezpieczenia przyszłych roszczeń odszkodowawczych, gdyż nie są spełnione przesłanki zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, a w branży użytkowników utworów audiowizualnych mamy do czynienia z częstymi likwidacjami dotychczasowych spółek i powoływaniem nowych, często o tej samej nazwie i tej samej strukturze właścicielskiej. Konieczny byłby szczególny przepis pozwalający na takie zabezpieczenie.

22. Czy z Państwa praktyki wynika, że przy udzielaniu zabezpieczenia brane są pod uwagę:
- a. pilny charakter sprawy;*
 - b. potencjalna szkoda jaka może zostać wyrządzona przez wykonanie zabezpieczenia;*
 - c. wpływ jaki wykonanie zabezpieczenia może mieć na rynek, konkurencyjność i konsumentów;*
 - d. zakwestionowanie przysługujących uprawnionemu praw własności intelektualnej;*
 - e. jakiegokolwiek inne aspekty?*

Zakwestionowanie legitymacji czynnej ozz w zakresie zbiorowego zarządu.

23. *W jakich sytuacjach, w Państwa praktyce, środki zabezpieczenia roszczeń były stosowane wobec pośredników, a w jakich odmówiono ich zastosowania? Jaki był związek tych pośredników z naruszeniem praw własności intelektualnej?*

Żadne środki zabezpieczające nie były stosowane wobec pośredników. Pośrednicy ułatwiają korzystanie z praw autorskich, często mając świadomość naruszenia.

VI. Udział osób trzecich w dokonaniu naruszenia

24. *Czy spotkali się Państwo z sytuacją, w której powództwo zostało wytoczone przeciwko osobie trzeciej, która nie była bezpośrednio sprawcą naruszenia praw własności intelektualnej, lecz aktywnie i świadomie przyczyniła się do dokonania naruszenia, np. poprzez nakłonienie innej osoby do dokonania naruszenia lub jej pomaganie lub która świadomie skorzystała ze szkody wyrządzonej naruszeniem? Jaki był rezultat wytoczonego powództwa, w szczególności czy zostało zasądzone odszkodowanie? Czy na wynik sprawy miały wpływ zysk lub inna korzyść ekonomiczna uzyskana przez tę osobę?*

Nie znamy takich orzeczeń.

VII. Środki naprawcze

Zgodnie z art. 10 dyrektywy sąd powinien mieć możliwość orzeczenia na wniosek uprawnionego podmiotu o zastosowaniu właściwych środków w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono naruszenie prawa własności intelektualnej oraz – w szczególnych

przypadkach – w odniesieniu do materiałów i narzędzi użytych do ich wytworzenia. Dyrektywa wymienia tu takie środki jak wycofanie z handlu, definitywne usunięcie z handlu lub zniszczenie. Nakazuje ponadto ich stosowanie zgodnie z zasadą proporcjonalności. Poza szczególnymi sytuacjami, powinny one być wykonywane na koszt naruszającego.

Polskie przepisy zapewniają możliwość elastycznego stosowania środków zmierzających do usunięcia skutków naruszenia, w tym środków przewidzianych w dyrektywie. Zgodnie z art. 79 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 ustawy o prawie autorskim, art. 11 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 ustawy o ochronie baz danych, art. 286 Prawa własności przemysłowej oraz art. 36a ust. 1 pkt 2 i ust. 4 ustawy o ochronie odmian roślin, sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec na wniosek uprawnionego o bezprawnie wytworzonych przedmiotach oraz środkach i materiałach użytych do ich wytworzenia, w szczególności może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet należnego odszkodowania lub zniszczeniu. Orzekając, sąd uwzględnia wagę naruszenia oraz interesy osób trzecich.

25. Z jakimi sposobami usunięcia skutków naruszenia orzekanymi przez sądy spotkali się Państwo w praktyce? Na czyj koszt te orzeczenia były wykonywane?

SFP nie dochodziło tego rodzaju usunięcia skutków naruszenia.

26. Jaki sposób usunięcia skutków naruszenia uważają Państwo za najwłaściwszy?

27. Czy spotkali się Państwo z sytuacją, w której orzeczenie w sprawie usunięcia skutków naruszenia nie zostało wykonane? Jakie były konsekwencje tej sytuacji? Jakiego rodzaju sankcje powinny być stosowane w takich przypadkach?

28. Czy Państwa zdaniem zasadne byłoby umożliwienie innego rodzaju rozporządzania towarami naruszającymi prawo, np. zutylizowania celem ponownego użycia materiałów albo przekazania na cele charytatywne? Czy dopuszczalność tego rodzaju działań powinna być uzależniona od zgody podmiotu uprawnionego?

VI. Odszkodowania

Art. 13 dyrektywy określa dwa sposoby naprawienia szkody poniesionej w związku z naruszeniem praw własności intelektualnej:

- poprzez zapłatę odszkodowania w wysokości uwzględniającej wszystkie właściwe aspekty, w tym poniesione negatywne skutki ekonomiczne z utraconymi zyskami włącznie i zysk bezpodstawnie osiągnięty przez naruszającego, a w szczególnych przypadkach także aspekty niemajątkowe, takie jak np. uszczerbek moralny;
- poprzez zapłatę odszkodowania ryczałtowego, określonego na podstawie elementów takich jak przynajmniej suma opłat licencyjnych, honorariów autorskich lub opłat należnych w przypadku korzystania z danego dobra intelektualnego zgodnie z prawem.

Zasady te znajdują odzwierciedlenie w polskich przepisach z zakresu praw własności intelektualnej. Do poszczególnych ustaw została wprowadzona regulacja, przewidująca możliwość żądania naprawienia szkody na zasadach ogólnych Kodeksu cywilnego albo zapłaty sumy pieniężnej w wysokości – w zależności od przedmiotu ochrony – jednokrotności lub wielokrotności stosownego wynagrodzenia lub opłaty licencyjnej (art. 79 ust. 1 pkt 3 ustawy o prawie autorskim, art. 287 ust. 1 i art. 296 ust. 1 Prawa własności przemysłowej,

art. 11 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie baz danych oraz art. 36a ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie odmian roślin).

Ponadto, niezależnie od roszczenia o naprawienie szkody, uprawniony może żądać wydania uzyskanych korzyści (art. 79 ust. 1 pkt 4 ustawy o prawie autorskim, art. 287 ust. 1 i art. 296 ust. 1 Prawa własności przemysłowej, art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie baz danych oraz art. 36a ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie odmian roślin).

29. W Państwa praktyce, jakie kryteria sądy najczęściej biorą pod uwagę orzekając zapłatę odszkodowania na zasadach ogólnych Kodeksu cywilnego? W szczególności, czy brana jest pod uwagę możliwość i łatwość uzyskania legalnego dostępu do chronionego przedmiotu?

SFP występowało wyłącznie z roszczeniami odszkodowawczymi obliczanymi, jako wielokrotność stosownego wynagrodzenia.

30. W jaki sposób określana jest wysokość korzyści uzyskanych przez naruszającego?

31. Czy często spotykają się Państwo z praktyką kumulatywnego dochodzenia i zasądzania odszkodowania obok wydania uzyskanych korzyści?

Nie.

32. Czy spotkali się Państwo z sytuacją, w której zasądzone odszkodowanie dotyczyło naruszenia szerszego portfolio praw własności intelektualnej, a nie pojedynczych, szczegółowo określonych przedmiotów ochrony?

Nie

33. Czy zgadzają się Państwo z opinią, że wysokość odszkodowania nie powinna być niższa niż wartość korzyści uzyskanych przez podmiot naruszający prawo?

Tak.

34. Czy możliwość naprawienia szkody poprzez zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wielokrotności stosownego wynagrodzenia lub opłaty licencyjnej traktują Państwo jako środek o charakterze represyjnym (swoistą „karę cywilną”), czy też po prostu jako zryczałtowaną formę rekompensaty?

SFP traktuje ten sposób naprawienia szkody, jako zryczałtowaną formę rekompensaty.

35. *Jak często spotykają się Państwo z roszczeniem o zapłatę dwukrotności stosownego wynagrodzenia w przypadku niezawinionego naruszenia autorskich lub pokrewnych praw majątkowych?*

Stosunkowo rzadko, gdyż wszystkie procesy prowadzone przez SFP dotyczą zawinionego naruszenia.

36. *Czy spotkali się Państwo z przypadkami dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia praw własności intelektualnej przez osobę trzecią, inną niż bezpośredni posiadacz tych praw? W oparciu o jaką podstawę prawną roszczenie to było dochodzone?*

Nie.

37. *Czy spotkali się Państwo z przypadkami dochodzenia przez osobę trzecią rekompensaty z tytułu niesłusznie zasądzzonego odszkodowania?*

Nie.

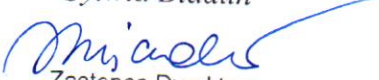
VII. Nadużywanie środków egzekwowania praw własności intelektualnej

38. *Czy spotkali się Państwo z przypadkami nadużywania cywilnoprawnych środków egzekwowania praw własności intelektualnej? Czy miały one charakter nieumyślny czy też były celowe? Jakie były konsekwencje tego rodzaju działań, zarówno dla strony powodowej jak i pozwanej? Czy zastosowanie znajdował tu art. 5 Kodeksu cywilnego?*

Nie.

39. *Czy Państwa zdaniem w sprawach o naruszenie praw własności intelektualnej przestrzeganie prawa do prywatności oraz prawa do sprawiedliwego procesu jest zagwarantowane w wystarczającym stopniu?*

Tak.

Sylvia Biaduń

Zastępca Dyrektora